

Professional Satisfaction and School Success

[Satisfacția profesională și reușita școlară]

Eugenia SIMIONESCU¹

¹ Profesor învățământ primar, Școala Gimnazială „I. G. Duca”, București, România,
jeny_simionescu@yahoo.com

Abstract

Relevant within this research is the weight that the nature and quality of the inter-human relationships have in reaching the didactic satisfaction. The most important factor in obtaining it is the human resource. It can be easily shown that some components regarding the national educational system – as providing the material base, remuneration, excessive bureaucracy, all are obstacles in reaching the professional satisfaction, but this socio-professional category of the teachers finds motivational resources at a higher level, sprung from the love of profession and children.

The relationships between the school's management unit and the teachers, between children's parents and valorization of the accomplished work, give motivation to go further in this didactic profession.

This micro-research could also be a reflection point for decision factors of the state educational system and it can offer a perspective for the private educational system now being in a full ascend and development.

Keywords: Professional satisfaction, motivational resources, harmonious relationships, development.

How to cite: Simionescu, E. (2025). Professional Satisfaction and School Success. *Anuarul Universității "Petre Andrei" din Iași Fascicula: Asistență Socială, Sociologie, Psihologie*, 31, 183-193. <https://doi.org/10.63331/upasw/31/18>

Introducere

Sistemul de învățământ din Romania a reflectat schimbările suferite de societatea românească și a fost influențat de-a lungul timpului de sistemele politice și administrative al fiecărei perioade istorice. După anul 1990 sistemul de învățământ cunoaște o perioadă de continue transformări și reorganizări sub conducerea Ministerului Educației.

Lucrarea își propune studierea componentei satisfacție profesională a cadrelor didactice pe cele două moduri de organizare a învățământului de stat și privat și are următoarele obiective: Relevarea aspectelor care aduc o valoare adăugată satisfacției profesionale a cadrelor didactice; Cunoașterea factorilor motivaționali care influențează alegerea mediului public sau privat pentru cadrele didactice; Analiza impactului pe care îl are satisfacția cadrelor didactice în relația cu părinții copiilor și cu colegii.

Relevant în cadrul acestei cercetări este ponderea pe care natura și calitatea relațiilor interumane o dețin în atingerea satisfacției didactice. Cel mai important factor în realizarea acestei componente este resursa umana. Reiese cu ușurință că anumite componente ce țin de sistemul național de învățământ – cum ar fi: asigurarea bazei materiale, salarizarea, birocratia excesivă, sunt piedici în realizarea satisfacției profesionale, dar această categorie socio-profesională a învățătorilor găsește resurse motivaționale la un nivel superior izvorâte din dragostea de profesie și dragostea de copii.

Relațiile ce se stabilesc între managementul unității de învățământ și cadre didactice, între părinții copiilor și învățători, formează o comuniune socială solidă, creează sentimentul apartenenței și valorizării și al muncii împlinite, care îți dă motivație să mergi mai departe în această profesiune didactică.

Această microcercetare ar putea constitui și un punct de reflecție pentru factorii de decizie din sistemul de învățământ de stat și poate oferi o perspectivă pentru învățământul din țara noastră, aflat în continuă schimbare.

Satisfacția profesională

Satisfacția în muncă este o atitudine pozitivă de mulțumire față de activitatea depusă, datorată realizării obiectivelor propuse și obținerii unui feedback pozitiv din partea actorilor direcți și indirecti implicați în actul educației. Satisfacția profesională constituie un factor important în implicarea activă a cadrelor didactice în actul educațional, în viața școlii, conduce la obținerea de performanțe în muncă, la creșterea eficienței personale, fiind un factor important în realizarea reușitei școlare.

Satisfacția în muncă este definită drept starea emotivă pozitivă care rezultă din opinia personală a unui angajat asupra muncii sale.

G. Johns¹ consideră satisfacția în muncă "o colecție de atitudini pe care le au oamenii cu privire la munca lor"

Satisfacția în muncă poate fi analizată din mai multe perspective:

- Satisfacția financiară* este acea componentă care satisface nevoile de securitate, de stimă socială;
- Satisfacția legată de muncă*, este acea componentă care izvorăște din corespondența între specificul muncii depuse și capacitățile profesionale ridicate ale celui implicat;
- Satisfacția psihosocială*, care implică relații interpersonale pozitive, un climat armonios de comunicare interpersonală;

¹ Gary Johns, *Comportament organizațional* (București: Editura Economică, 1998).

Motivația și satisfacția apar într-o relație de dublă determinare, de cauză și efect. Motivația este o cauză, iar satisfacția o stare finală. Sunt însă și cazuri când satisfacția trăită intens, durabil, se poate transforma într-o sursă motivațională. Motivația și satisfacția în muncă sunt resorturi care conduc la o productivitate în muncă, o puternică încredere în sine și o dorință de realizare reușită a activităților școlare. Satisfacția profesională a cadrelor didactice constă din satisfacția dată de profesie și de mediul de lucru, de aceea am considerat importantă marcarea diferențelor dintre mediul de stat și cel privat pentru creșterea satisfacției profesionale.

Cercetările arată că, deși cadrele didactice sunt în general mulțumite de aspectele muncii lor care țin de activitatea didactică, precum sarcinile de lucru și dezvoltarea profesională, acestea au tendința de a fi nemulțumite de alte aspecte legate de exercitarea activităților lor – de exemplu, condițiile de lucru, relațiile interpersonale și salariile².

Metodologia cercetării

Scopul cercetării - semnificație generală

Cercetarea și-a propus să identifice diferențe între învățământul primar public și privat pe componenta satisfacție profesională a personalului didactic. Prin această cercetare doresc să identific factorii care contribuie la creșterea satisfacției profesionale a cadrelor didactice, resort important în creșterea calității activității educative și implicare în viața școlii, care antrenează factorii care conduc la reușita școlară.

Tipul cercetării

Cercetarea propusă de mine pentru studierea componentei satisfacție profesională a cadrelor didactice pe cele două moduri de organizare a învățământului de stat și privat este o cercetare transversală, constatativă, exploratorie.

Cercetarea calitativă are ca obiect investigarea factorilor care favorizează producerea sau absența unui fenomen, în timp ce cercetarea cantitativă vizează în principal numărul celor care participă la cercetare.

Este, de asemenea o cercetare de tip constatativ, spre deosebire de cea experimentală, deoarece își propune să analizeze fenomenul așa cum apare la data actuală, fiind o diagnoză care prezintă interes în contextul cercetării întreprinse³.

Obiectivele cercetării

Din formularea scopului am extras obiectivele cercetării, cărora le urmează formularea ipotezelor de cercetare.

Pentru a crea o viziune corectă asupra realității cercetate mi-am propus realizarea următoarelor obiective:

O1. Investigarea părerilor actorilor educaționali din învățământul primar cu privire la diferențele existente între învățământul public și cel privat;

O2. Relevarea aspectelor care aduc o valoare adăugată satisfacției profesionale a cadrelor didactice;

² Centru Național de Evaluare și Examinare și Centru Național TALIS, *Raport Național: Analiza mediului educațional din România*, 2013, 80.

³ Laura Șerbănescu et al., *Fundamentele pedagogiei – Teoria și metodologia curriculumului*, vol. 1 (Timișoara: Editura Politehnica, 2015), 117.

O3. Cunoașterea factorilor motivaționali care influențează alegerea mediului public sau privat pentru cadrele didactice;

O4. Analiza impactului pe care îl are satisfacția cadrelor didactice în relația cu părinții copiilor și cu colegii.

Variabilele cercetării

Variabilele care ne-au ghidat în cadrul cercetării cadrelor didactice și părinții copiilor sunt variabilele dependente - cele stabilite și măsurate de cercetător - și variabilele independente - care variază și pot fi controlate de experimentator în cercetare.

În rândul cadrelor didactice, variabilele independente consemnate, sunt:

- genul subiecților: masculin/feminin;
- vechimea în învățământ;
- nivelul studiilor;
- domeniul de specializare: educatoare, prof. învățământ primar, profesor;
- mediul de proveniență;
- gradul didactic;

Variabile dependente caracteristice cadrelor didactice:

- motivarea care a stat la bază alegerii acestui tip de școală;
- așteptări educaționale înalte;
- motivații economice;
- nevoia unor standarde etice înalte;
- nevoia de a comunica fapte și idei altor persoane la un nivel interpersonal;
- aprecierea în cadrul colectivului;
- relația cu părinții elevilor.

Ipotezele cercetării

Ipoteza 1: Mediul de proveniență influențează satisfacția profesională a cadrelor didactice, mediul urban oferind satisfacții profesionale superioare.

Ipoteza 2: Satisfacția profesională a profesorilor ce au obținut gradele didactice este superioară comparativ cu a debutanților.

Ipoteza 3: Salarizarea superioară conduce la creșterea gradului de satisfacție profesională.

Ipoteza 4: Relațiile interpersonale de bună calitate influențează nivelul satisfacției profesionale.

Metode, tehnici, instrumente de colectare a datelor

Pe parcursul investigației am folosit instrumente validate de practica cercetării specifică științelor socio-umane - din cadrul metodelor cantitative, chestionarul, iar din cadrul metodelor calitative, interviul.

Metoda anchetei pe bază de chestionar este o metodă tradițională în cercetarea pedagogică ce permite colectarea datelor de la un număr mare de subiecți. Instrumentul de lucru al acestei metode este chestionarul.

Chestionarul este structurat pe 2 părți: o parte introductivă în care este prezentat scopul cercetării și informații cu privire la modul de formulare a răspunsurilor și caracterul confidențial al acestora, și a doua parte, conținutul propriu-zis ce constă într-un set de întrebări.

Întrebările pot varia ca tipologie și număr în funcție de scopul anchetei, caracteristicile respondenților și mediul de realizare.

Am ales chestionarul ca metodă de lucru în cercetarea noastră, deoarece raportat la caracterul descriptiv- constatativ-cantitativ, acesta oferă mai multe avantaje:

- Permite interviuarea unui număr mare de respondenți într-un timp relativ scurt și într-o manieră ușoară;
- Încurajează sinceritatea răspunsurilor prin caracterul anonim și prin modalitatea electronică de aplicare;
- Cantitatea mare de răspunsuri ajută în elucidarea aspectelor problemei cercetate.

În cercetare am folosit 2 chestionare: chestionar pentru cadre didactice și chestionar pentru părinți.

Chestionarul pentru cadrele didactice conține 39 de întrebări /itemi cu răspunsuri închise cu alegere multiplă care au vizat atitudini, opinii, informații.

Structura chestionarului:

Primele 5 întrebări sunt itemi cu caracter factual referitoare la mediul în care profesează subiecții respondenți, genul acestora, vechimea în învățământ, gradul didactic și forma de învățământ, următoarele întrebări având un conținut centrat pe următoarele componente:

1. Satisfacții financiare – itemii 35;
2. Satisfacții de promovare și carieră - itemii: 9,11,16,17,19,20,29;
3. Management și organizare –itemii: 7,8,10,12,14,15,25,26;
4. Resurse-itemii: 24;
5. Relații interpersonale și de comunicare- itemii:18,21,22, 23;
6. Cultura organizațională –itemii:13.

Chestionarul pentru părinți conține 11 întrebări /itemi . Mi-am propus alcătuirea unui chestionar mai scurt pentru a nu suprasolicita sau plictisi subiecții. Am ales întrebări cu răspunsuri închise și semi-deschise (oferindu-se și varianta „alte răspunsuri”) pentru că oferă o aplicare mai ușoară și mai eficientă în valorificarea rezultatelor raportat la tipul cercetării .

Prin construcția întrebărilor am urmărit să evidențiez atitudinea părinților față de școală și satisfacția acestora față de acțiunile întreprinse de școală. Ca si metodologie a alcătuirii chestionarului am alcătuit 2 întrebări prin care părinții sunt puși “în oglindă” să se exprime cu privire la impresia lor și a copiilor lor, tocmai pentru a atrage atenția părinților asupra celor două perspective și a sublinia dacă există consens între părerea părintelui și părerea copilului, de a nu asimila părerea copiilor și nici de a nu se substitui copiilor lor⁴.

Metoda anchetei pe bază de interviu definește o metodă de cercetare interactivă, care presupune construirea unei situații de interacțiune între intervievator și intervievat. Aplicarea acestei metode presupune o dinamică alternativă între întrebare și răspuns. Aceasta vizează dezvăluirea lumii interioare a celui intervievat și confruntarea datelor de care dispune intervievatorul cu relatările și declarațiile personale ale intervievatului⁵. Dezvoltând anumite întrebări din chestionar, am obținut interviuri de la 3 colege învățătoare.

Interviul este o metodă de cercetare indirectă, întrucât căutăm să formulăm un răspuns la ipotezele formulate prin intermediul intervievatului. În același timp este o metodă de cercetare calitativă, întrucât se adresează întrebări ca și la chestionar, unui număr mai mic

⁴ Mihaela Ionescu și Elisabeta Negreanu, coord., *Repere şpractici actuale* (Bucureşti: Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, 2006), 20–21.

⁵ Septimiu Chelcea, *Metodologia cercetării sociologice: metode cantitative şcalitative* (Bucureşti: Editura Economică, 2001), 291.

de intervievați intrând în profunzimea răspunsurilor, obținând opinii, impresii, sentimente. Succesul acestei metode este dat de sinceritatea interviuatului și de arta de a conduce interviul, natura întrebărilor, flexibilitatea și naturalețea dialogului.

Descrierea lotului de subiecți

Cercetarea a vizat cadre didactice din învățământul primar din mai multe școli din București și din țară. În primul rând am aplicat chestionarele colegelor din școala în care lucrez în prezent, apoi fostelor mele colege, de prin școlile prin care am lucrat de-a lungul timpului, atât în mediul rural cât și în mediul urban. Au mai fost aplicate chestionare părinților copiilor din școala în care lucrez în prezent.

Toate chestionarele au fost accesate cu ajutorul aplicației Google Drive-Form. Am înregistrat răspunsuri de la 61 de cadre didactice și 41 de răspunsuri din partea părinților copiilor.

Prezentarea și interpretarea rezultatelor

Am alcătuit un chestionar pentru părinții elevilor și l-am aplicat părinților elevilor din școala în care lucrez. Scopul alegerii unei singure unități de învățământ a fost de a obține și analiza diferențele de opinii față de o singură instituție situată în sectorul 5 din București, cu rezultate școlare și promovabilitate ce o situează pe locul I în sector.

Au fost aplicate mai multe chestionare și s-au înregistrat 41 de răspunsuri.

Satisfacția profesională în activitatea didactică este dată de rezultatele muncii profesorului în a construi și modela intelectul copiilor, de a construi relații și comportamente sociale. Feedbackul activității profesorului ni-l oferă rezultatele școlare și atitudinile, impresiile celor ce sunt participanți alături de noi la educația copiilor - părinții acestora. Relațiile armonioase stabilite în triunghiul elev-profesor-părinte sunt de importanță majoră în succesul activității școlare și creează sentimentul plăcut al muncii împlinite. Părinții așteaptă ca școala să răspundă așteptărilor lor, să le ofere siguranță, certitudine și confort psihic.

Unitatea de acțiune dintre părinți și profesori, suportul și susținerea oferită de părinți activităților școlare sunt aspecte importante în realizarea succesului școlar și conduc la realizarea satisfacției profesionale a cadrelor didactice.

La prima întrebare respondenții și-au exprimat părerea despre școala în care învață copilul lor, după următoarele criterii astfel: 27 % destul de mulțumit, 20% foarte mulțumit, 47,5 % mulțumit, 5 % nemulțumit. Dominante sunt răspunsurile pozitive, în procent de 95% părinții sunt mulțumiți, în grade diferite, de școala pe care o frecventează copiii lor. Specificând că acest chestionar a fost aplicat părinților elevilor Școlii nr.146, sector 5 București, acest procent îmi generează și mie ca autor al cercetării și cadru didactic al acestei școli un sentiment de bucurie și satisfacție profesională.

La întrebarea dacă școala pe care o frecventează îi place copilului, respondenții au răspuns: 87,5% da, 7,5% nu prea și 5% nu. Aici am diferențiat scara răspunsurilor cu privire la impresia asupra școlii a părintelui și a copilului tocmai pentru a atrage atenția părinților și a nu asimila părerea copilului cu părerea proprie și invers. Având la dispoziție trei variante de răspuns putem concluziona că într-o mare majoritate copiilor le place școala, ceea ce constituie un feedback optimist în activitatea didactică.

Întrebați de scopul pentru care au luat legătura cu învățătoarea clasei, respondenții au ales ca răspunsuri: 70 % participarea la ședințele cu părinții, 25 % întâlniri individuale și 5%

altă modalitate. Dominanta răspunsurilor se situează la întâlnirile din cadrul ședințelor cu părinții.

Motivele pentru care au luat legătura cu învățătoarea clasei sunt structurate astfel: 72,5%, pentru a urmări evoluția copilului, 12,5 % la solicitarea învățătoarei clasei, 7,5% pentru alte motive, 5 % pentru a participa la organizarea de evenimente școlare, 2,5% îmbunătățirea condițiilor de studiu pentru elevi. Procentul de 72,5% înregistrat pentru a urmări evoluția copilului indică un mare grad de colaborare și implicare activă a părinților în activitatea școlară a copiilor, aspect esențial al asigurării reușitei școlare și premisă a satisfacției profesionale.

La întrebarea cât de des luați legătura cu învățătoarea clasei s-au înregistrat următoarele răspunsuri: 37,5% semestrial, 32,5 % lunar, 25% altă frecvență, 5% săptămânal.

La modul în care părinții apreciază starea de disciplină și comportamentul elevilor în colectivul în care învață copilul, respondenții au răspuns astfel: 37,5% destul de mulțumit, 32,5% mulțumit, 20% foarte mulțumit, 10% nemulțumit.

Cu privire la atitudinea față de copil, respondenții au răspuns: 55% foarte mulțumit, 27,5% destul de mulțumit, 27,5% mulțumit și 5% nemulțumit. Dominanta răspunsurilor la această întrebare este o atitudine pozitivă, de mulțumire, cu cele trei nuanțe, ceea ce reflectă o relație armonioasă între profesor și părinți, fundament al unor relații interumane armonioase situate la nivelul principiilor educației, dovedind aprecierea muncii de către părinți, pe de o parte și o bună comunicare a scopurilor, modalităților de lucru, regulamentelor, de partea profesorilor.

La întrebarea priorităților pe care le acordă școala, respondenții au răspuns: 42,1% educația, 26,3% realizarea unui învățământ de calitate, 15,8% asigurarea unor condiții de lucru, 10,5% învățării centrate pe elev, 2,3% modernizării metodelor de lucru cu elevii, 2,3% activităților extracuriculare.

Aceste răspunsuri ilustrează aprecierea părinților față de școală, față de rolul ei principal și valorizarea activității profesorilor.

La întrebarea ce vizează aspectele pe care le apreciază la această școală, s-au înregistrat următoarele răspunsuri: 55% gradul de profesionalism al cadrelor didactice, 17,5 relația profesor-elev, 15 % altă opțiune. Dominanta răspunsurilor dovedește o apreciere din partea părinților cu privire la profesionalismul profesorilor. Aprecierea resursei umane relevă existența unor relații interumane superioare , de valorizare a muncii profesorilor, ceea ce conferă motive de satisfacții profesionale cadrelor din această școală.

La întrebarea referitoare la volumul temelor s-au înregistrat următoarele răspunsuri: 75% suficient, 15% mare și 10 % mic. Dominanta este în favoarea unui volum de teme suficient, acest aspect conferă un confort părinților și dovedește un echilibru al profesorului în dozarea sarcinilor și respectarea unei igiene intelectuale față de copii.

La ultima întrebare cu privire la ce trebuie îmbunătățit s-au înregistrat următoarele răspunsuri: 80% baza materială a școlii, 10% comportamentul cadrelor didactice față de copil, 10% altele. La aceasta întrebare se înregistrează o pondere covârșitoare cu privire la faptul că trebuie îmbunătățită baza materială a școlii.

Interpretarea interviurilor

Am analizat interviurile aplicate și putem să reținem următoarele aspecte pozitive în realizarea satisfacției profesionale:

- dragostea de copii;
- dragostea de profesie;

- dorința de a construi deprinderi și priceperi;
- comunicarea eficientă cu copiii, părinții copiilor, colegii și conducerea școlii;
- puterea de a lua decizii în activitatea didactică;
- cursuri de formare care să corespundă nevoilor;
- armonia între valorile organizației și cele ale cadrului didactic;
- feedbackul pozitiv din partea părinților copiilor.

Aspectele negative, care împiedică atingerea satisfacției profesionale sunt:

- salarizarea necorespunzătoare;
- lipsa bazei materiale asigurată de școală;
- birocrăția accentuată (sub aspectul procesului educativ, cu copiii, pentru evaluarea cadrelor, în cazul acoperirii bazei materiale din alte surse)
- numărul mare de copii la clasă;
- cursurile de formare sunt plătite de către cadrele didactice, în mare parte;
- sistemul de stimulare a cadrelor didactice aprobat de Minister-gradația de merit-o altă formă de birocrăție exagerată și nu întotdeauna se regăsește în activitatea practică.

Limitele cercetării

Microcercetarea de față are anumite limite datorate structurii respondenților destul de variată și neegală ca eșantioane în funcție de mediu, forma de învățământ și pregătire didactică. Eșantioanele nefiind egale ar putea conduce la rezultate uneori nevalidate de macrorealitatea socială.

O altă limită a cercetării este dată de lipsa de disponibilitate a învățătorilor de a răspunde la chestionare. Am publicat chestionarul pe mai multe site-uri profesionale ale învățătorilor, dar cele mai multe răspunsuri le-am înregistrat în urma solicitărilor personale adresate colegilor și foștilor colegi, cunoștințelor. Ca o posibilă explicație ar fi suprasaturarea învățătorilor cu completarea diverselor documente la școală și refuzul față de această activitate benevolă. O altă explicație ar putea fi neîncrederea că părerile lor sunt luate în seamă de factorii care ar putea schimba nemulțumirile lor.

Concluzii

Analizând rezultatele chestionarelor aplicate cadrelor didactice se poate concluziona că diferențele dintre învățământul privat și cel de stat se situează la nivelul dotărilor materiale ale școlilor, școlile private beneficiind de dotări superioare și un nivel al salarizării superior.

Din analiza componentei de vechime se observă că învățământul privat este dominat de cadre didactice tinere.

Cu privire la exprimarea satisfacției față de posibilitățile de exprimare a ideilor față de administrația școlii observăm că dominantă s-a înregistrat la nivelul învățătorilor cu gradul I și la debutanți. Acest aspect este încurajator pentru tinerii debutanți de a fi atrași să rămână în sistemul de învățământ și benefic să aprecieze cadrele didactice care și-au construit o carieră didactică.

Este evident că birocrăția din școli este un factor care împiedică satisfacția în cariera didactică (46,2 % au răspuns mult și 12,3 % au răspuns foarte mult). Aceste răspunsuri ar trebui cunoscute de managerii sistemului de învățământ, pentru a lua decizii de degrevare a cadrelor didactice de aceste activități, sau de introducere a anumitor programe care să preia statistici, centralizatoare, astfel încât cadrele didactice să acorde prioritate educației și instruirii elevilor.

Analizând chestionarele adresate părinților copiilor se constată un climat armonios creat între elevi-părinți-profesori și crearea unor legături interumane de calitate superioară. Părinții copiilor sunt mulțumiți de școala pe care o frecventează copilul lor (95%), deoarece aceștia se duc cu plăcere la școală (87,5%).

Relațiile la nivelul colectivului de copii și relația profesor-elev creează o stare de confort și apreciere în rândul părinților, o armonie ce constituie un suport solid în realizarea obiectivelor educației și oferă un feedback pozitiv profesorilor care garantează asigurarea satisfacției profesionale.

Răspunsul care ilustrează cel mai înalt nivel al unor relații interumane de bună calitate este că părinții apreciază cel mai mult la școala pe care o frecventează copilul gradul de profesionalism al cadrelor didactice.

Este evident că părinții apreciază valoarea resursei umane a profesorilor și dacă au recomandări de făcut, acestea se situează la nivelul resursei materiale a școlii, în mod prioritar.

Coroborat cu interviurile acordate se confirmă importanța aprecierii activității cadrelor didactice de către părinți, realizarea relațiilor armonioase între participanții directi și indirecti la educație și rolul important al acestora în realizarea satisfacției didactice.

Interpretând rezultatele față de ipotezele formulate putem să concluzionăm:

Ipoteza 1: Mediul de proveniență influențează satisfacția profesională a cadrelor didactice, mediul urban oferind satisfacții profesionale superioare.

Această ipoteză este infirmată. Analizând rezultatele înregistrate nu putem afirma că mediul în care profesează influențează satisfacția profesională. Acest rezultat este unul optimist, și poate fi interpretat în sensul că profesionalismul cadrelor didactice este dovedit și în condiții mai dificile, iar adaptarea la realitățile sociale, integrarea în comunitatea locală au menținut autoritatea dascălului creată de imaginea "domnul Trandafir".

Ipoteza 2: Satisfacția profesională a profesorilor ce au obținut gradele didactice este superioară comparativ cu cea a debutanților.

Această ipoteză este infirmată. Analizând răspunsurile înregistrate pe palierele pozitive se constată că satisfacția profesională nu este proporțională cu nivelul avansării în carieră. Răspunsurile dominante pozitive se înregistrează atât în categoria debutanților cât și a profesorilor cu gradul didactic I.

Explicația ar fi că debutanții, aflați la începutul carierei au sentimentul mulțumirii față de atingerea obiectivului de finalizare a studiilor și profesiunea aleasă, iar profesorii cu gradul I se situează în aceeași categorie profesională activă implicată în dezvoltarea carierei.

O altă explicație ar fi, analizând eșantionul ales, că debutanții profesează în majoritate în învățământul privat, ceea ce reprezintă un mediu atractiv sub aspectul dotărilor materiale și al salarizării.

Cadrelor didactice debutante înregistrează scoruri de 75% în timp ce la cadrele cu gradul I se înregistrează scoruri de la 40% la 66% în spectrul pozitiv al satisfacției profesionale.

Ipoteza 3: Salarizarea superioară conduce la creșterea gradului de satisfacție profesională

Răspunsurile la această întrebare confirmă ipoteza că o salarizare superioară duce la creșterea gradului de satisfacție profesională.

Ipoteza 4: Relațiile interpersonale de bună calitate influențează nivelul satisfacției profesionale

Aceasta ipoteză se confirmă în totalitate. În urma analizei datelor înregistrate se constată ponderea în care relațiile personale influențează satisfacția didactică este foarte mare. Aprecierea muncii de către conducerea școlii, de către părinții elevilor și relațiile colegiale armonioase reprezintă un feed-back constant ce răsplătește eforturile cadrelor didactice, mai mult decât salarizarea.

Totuși, se pot formula niște concluzii care arată că salarizarea nu constituie factorul principal al realizării satisfacției profesionale, de natură să influențeze în mod determinant satisfacția didactică.

Relevant în cadrul acestei cercetări este ponderea pe care natura și calitatea relațiile interumane o dețin în atingerea satisfacției didactice. Cel mai important factor în realizarea acestei componente este resursa umană. Reiese cu ușurință că deși anumite componente ce țin de sistemul național de învățământ cum ar fi: asigurarea bazei materiale, salarizarea, birocrăția excesivă sunt piedici în realizarea satisfacției profesionale, această categorie socio-profesională a învățătorilor găsește resurse motivaționale la un nivel superior.

Relațiile ce se stabilesc între managementul unității de învățământ și cadre didactice, între părinții copiilor și învățători, formează o comunitate socială solidă, creează sentimentul apartenenței și valorizării și al muncii împlinite, care îi dă motivație să mergi mai departe în această profesiune didactică.

Această microcercetare ar putea constitui un punct de plecare într-o cercetare mai amplă și un punct de reflecție pentru factorii de decizie din sistemul de învățământ.

References

- Centru Național de Evaluare și Examinare și Centru Național TALIS. *Raport Național: Analiza mediului educațional din România*. 2013.
- Chelcea, Septimiu. *Metodologia cercetării sociologice: metode cantitative și calitative*. București: Editura Economică, 2001.
- Ionescu, Mihaela, și Elisabeta Negreanu, coord. *Repere ș practice actuale*. București: Institutul de Științe ale Educației, 2006.
- Johns, Gary. *Comportament organizațional*. București: Editura Economică, 1998.
- Șerbănescu, Laura, Simona Garbureanu, Ramona Bălănescu, Sorina Chircu, Loredana Manasia, Mihai Mircescu, Oliviana Epurescu, și Andrei Pârvan. *Fundamentele pedagogiei – Teoria și metodologia curriculumului*. Vol. 1. Timișoara: Editura Politehnica, 2015.